

Statstilskuddet maa ikke overstige $\frac{3}{4}$ af den daglige Betaling eller Driftsudgift for hver Patient og kan pr. Sygedag ikke udgøre mere end:

- a) 1 Kr. 50 Øre paa Kystsantorier, Rekonvalescenthjem, Rekreatiohshjem og Plejehjem samt paa Kysthospitaler for Lægehjælp, Sygepleje, Lysbehandling, Medicin og Forbindstoffer til Patienter, der giver Møde paa Hospitalet, uden at Indlæggelse finder Sted,
- b) 2 Kr. 50 Øre paa Tuberkulosehospitaler,
- c) 3 Kr. paa Tuberkulosesantorier samt paa Kysthospitaler, naar Indlæggelse finder Sted.

§ 7.

Adgang til Behandling og Ophold paa de i §§ 2 og 4 nævnte Sygehuse og Hjem har foruden de i § 5 nævnte Personer endvidere alle saadanne Patienter, som enten har Indfødsret eller i det sidste Aar forinden Indlæggelsen har haft fast Ophold her i Landet, og som er rede til for et Tidsrum af to Maaneder ad Gangen at forudbetale eller at stille Sikkerhed for Udredelsen af den ifølge § 3 krævede Betaling. For alles Vedkommende er Adgangen dog betinget af, at Anstaltens Overlæge skønner, at Patienten er egnet til Optagelse paa Anstalten.

De nævnte Anstalter er forpligtede til at modtage Patienter uden Hensyn til disses Bopæl, for saa vidt de iøvrigt skønnes egnede til Optagelse paa Anstalten.

§ 8.

Patienter paa de i denne Lov nævnte Anstalter er forpligtede til at deltage i Arbejde, som af Anstaltens Overlæge forordnes som Led i Kuren.

§ 9.

Forsaa vidt Patienter paa de i denne Lovs § 2 Nr. 1—4 nævnte Sygehuse og de i Lovens § 4 omhandlede Sygehusafdelinger ifølge en af Sygehusets Overlæge truffen Bestemmelse midlertidig overflyttes til et andet Sygehus eller en anden Sygehusafdeling til Behandling for en i Forbindelse med den tuberkuløse Lidelse staaende Sygdom, uden at denne Behandling kan betragtes som et Led i den Kur, som det paagældende Tuberkulose sygehus bør kunne yde, afholdes de med Omflytningen og den midlertidige Behandling forbundne, af det offentlige udredede Omkostninger efter Bestemmelserne i § 61 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891, jfr. Lov Nr. 122 af 29. Marts 1920 om forandret Affattelse af denne Paragraf.

§ 10.

Beløb, der af det offentlige udredes for Patienters Ophold og Behandling paa de i denne Lov nævnte Anstalter, og Beløb, der af det offentlige ydes til Underhold for Familier, hvis Forsørgere er Patienter paa disse Anstalter, betragtes i Forholdet til den understøttede ikke som Fattighjælp. Det samme gælder med Hensyn til Patienter, der paa Grund af bevislig Pladsmangel paa de af disse Anstalter, paa hvilke de under Hensyn til deres Bopæl efter Justitsministerens Bestemmelse skulde have været indlagte, behandles paa almindelige Sygehuse.

§ 11.

Paa de aarlige Finanslove bestemmes, om der af Statskassen kan ydes Tilskud til Opførelse eller Udvidelse af de i §§ 2 og 4 nævnte Arter af Tuberkuloseanstalter og eventuelt hvor store Beløb. Forinden saadan Bevilling gives, skal detaillerede Planer og Overslag over det paagældende Byggeforetagende indsendes til Justitsministeren og godkendes af denne. Tilskuddet kan andrage indtil Halvdelen af